

باب نمبر 2:

ابراهيم

اِک بنده جیہده ناں ابرہام سی اوایہہ گل
نہیں مندا سی کہ بت اصل وچ خدا نیں۔
اوجانندا سی خدا خالق اے تے اوہدی
عبادت بتاں دے نال نہیں ہوسکدی۔

خدا نے اوہدے نال گل کیتی تے آکھیا، “ابرہام
زنا دے ایس شہرنوں چھڈ دے فیرمیں تینوں
دساں گا کہ کیتھے جاناں اے میں تینوں اک دڈی
قوم دا پیو بناواں گا۔ میں اوہناں نوں برکت داں
گا جیہڑے تینوں برکت دیون گے تے میں اوہناں
تے لعنت پاواں گا جیہڑے تیرے تے لعنت گھلن
گے۔ تیرے وسیلے توں زمین دیاں ساریاں قوماں
برکت پاون گیاں۔“

کی ابرہام وعدے دا فرزند بن سکدا
سی جیہڑا گناہ تے موت نوں تباہ
کرے گا؟

تقریباً 1921 قبلِ از مسیح

ابرہام جاننداسی کہ اوہنیں جیہڑی آواز سنی
اے او خدا دی آواز اے۔ ایس لئی اوہنے
فرمانبرداری کیتی۔ او نہیں جاننداسی کہ
او کیتھے جا رہیا اے اوہنوں پتہ سی کہ
اومگرے زنا چھڈ کے جا رہیا اے۔ تے زندا
خدا دی پیروی کر رہیا اے۔ ایہی گل ابرہام لئی
کافی سی۔ مگر اوہنیں اپنے نال اپنے بہتیجے
لوط نوں وی لیا۔

ابرہام دا سفر اوہنوں ہیٹھاں کنعان دی زمین تک لے
گیا۔ جیتھے حام دا منڈا رہندا سی۔ آج دے زمانے
وچ ایس نوں فلسطین آکھدے نیں۔ ایتھے خدا
نے اوہدے نال گل کیتی۔

ابرہام ایس زمین دے اک سرے توں دوجے
سرے ول چلدا جا۔ میں کنعان دی اے ساری
زمین تیری اگلی نسل نوں دیواں گا۔ میں تینوں
اتنے بچے دیاں گا کہ جیہناں نوں گنیا وی نا جا
سکے۔ او زمین دی خاک دی طرح ودھن گے۔

سارہ خدا نے مینوں دسیا اے
کہ بڑے وریاں دے انتظار
دے بعد تیرے ہاں بچے پیدا
ہوون گے۔

تینوں ایہہ گل معلوم اے کہ
میں کدی وی اک بچہ پیدا
کرن دے قابل نہیں ہوئی تے
ہن میری بچہ پیدا کرن دی
عمر لنگھ چکی اے۔ میرے
بچے کس طرح ہوون گئے۔

خدا نے آکھیا
اے ایہہ توں
کریں گی۔

ابرہام نے علاقے دا سفر شروع
کیتا کدی کدھاراو رک جاندا تے
خدا نوں خون دی قربانی پیش
کردا۔ ہابل دی طرح اوہنے وی
ایمان دی بنیاد تے قربانی دتی
کیونکہ او جانندا سی کہ او
گنہگار تے موت دا حقدار اے۔

بھیڈ دی قربانی اوہدے گناہ نہ دھو
سکی لیکن جدوں خدا نے ابرہام دا
ایمان ویکھیا خدا نے ابرہام دے
گناہ ڈھکے۔

ابرہام دس وریاں پہلے
توں آکھیا سی کے خدا نے تینوں دسیا
اے کے میرے ہاں بچے پیدا ہووے گا ہن
میں 75 وریاں دی آن تے توں 85 وریاں دا۔ اسی
بڈھے ہوگئے آن پر ساڈا ہن تک کوئی بچہ نہیں
اے۔ چھیتی ای توں بچہ پیدا کرن دی عمر توں
لنگھ جاویس گا۔ تینوں یقین اے کے خدا
نے تینوں اے آکھیا سی؟

مینوں پتہ اے کے خدا

ای سی جہنیں میرے نال گل کیتی، پر

مینوں نہیں پتہ اوہناں انتظار کیوں کروارہیا

اے۔ اوس نیں آکھیا اے کے میں اک وڈی قوم دا

پیوہواں گا پر میرے کول ایہہ صرف بڈھا بدن،

اک بڈھی بیوی جو بچے پیدا نہیں کرسکدی

تے بھیدّاں دا اک وڈا ریور اے۔

ابراہام،
نہ ڈر، میں ہی تیری ڈھال
تے تیرا وڈا اجر آں۔

توں مینوں کی
اجر دیویں گا جدوں
کے میری تے کوئی اولاد
وی نہیں اے؟

سارہ تے تیرے ہاں اک
بچہ پیدا ہوئے گا۔

ابرہام، آستاریاں نوں ویکھ تے دس کہ توں
ایہہ نوں گن سکنا ایں۔ ستاریاں دی طرح
تیرے بچے وی ڈھیرہوون گے جیہڑے گنے
وی نہیں جاسکن گے۔

میرا ایمان اے جیویں
تو آکھیا اے انج ای ہوے گا۔

کیونکہ توں میرے تے ایمان رکھیا،
ایس لئی میں تیرے ایمان نوں راست بازی
گناں گا۔ یقین رکھ کے تیرے بچے ایسی زمین تے
پردیسی ہوون گے جیہڑی اوہناں دی نا ہووے گی۔
جدوں او 400 وریاں بعد غلاماں دی صورت وچ دکھ
آٹھاون گے تے اوہدے بعد میں اوس قوم نوں سزا دیواں
گا تے تیری اولاد اُس زمین توں بڑی دولت لے کے نکلے
گی۔ فیرا واپس ایتھے آون گے تے ایس زمین تے آباد
ہوون گے۔

بچہ پیدا ہون دے وعدے
دا کی بنیا؟ میں روز بروز
بڈھی ہو رہی آں۔ توں وی ہن
بچہ پیدا کرن دے قابل نہیں
رہیں گا۔ میں تینوں کدی بچہ
نہیں دے سکدی۔

ایہہ ایس جگہ دا رواج
اے کہ میری غلام تیرے
لٹی بچہ پیدا کرے۔

ابرہام کی توں
ویکھ نہیں رہیا کہ اے ساڈے
بچہ پیدا کرن دا آخری موقع اے؟ ایس
توں پہلاں کے دیر ہوجائے تو ایس نوں لے
جاتے تے بچہ پیدا کر۔ ایہہ تیرا بچہ ہوئے
گا تے ایہی خدا دی مرضی اے؟ ایس توں
بغیر توں کس طرح وڈی قوم دا شاگرد
بنیں گا۔

ایہی اک
راستہ اے

ابرہام نے خدا کولوں دعا نہ کیتی۔ او خدا دا
وعدہ بھل گیا تے اپنی بیوی دی گل منی۔

کئی مہینیاں بعد

میرے توں ابرہام دا
منڈا پیدا ہوئے گا۔

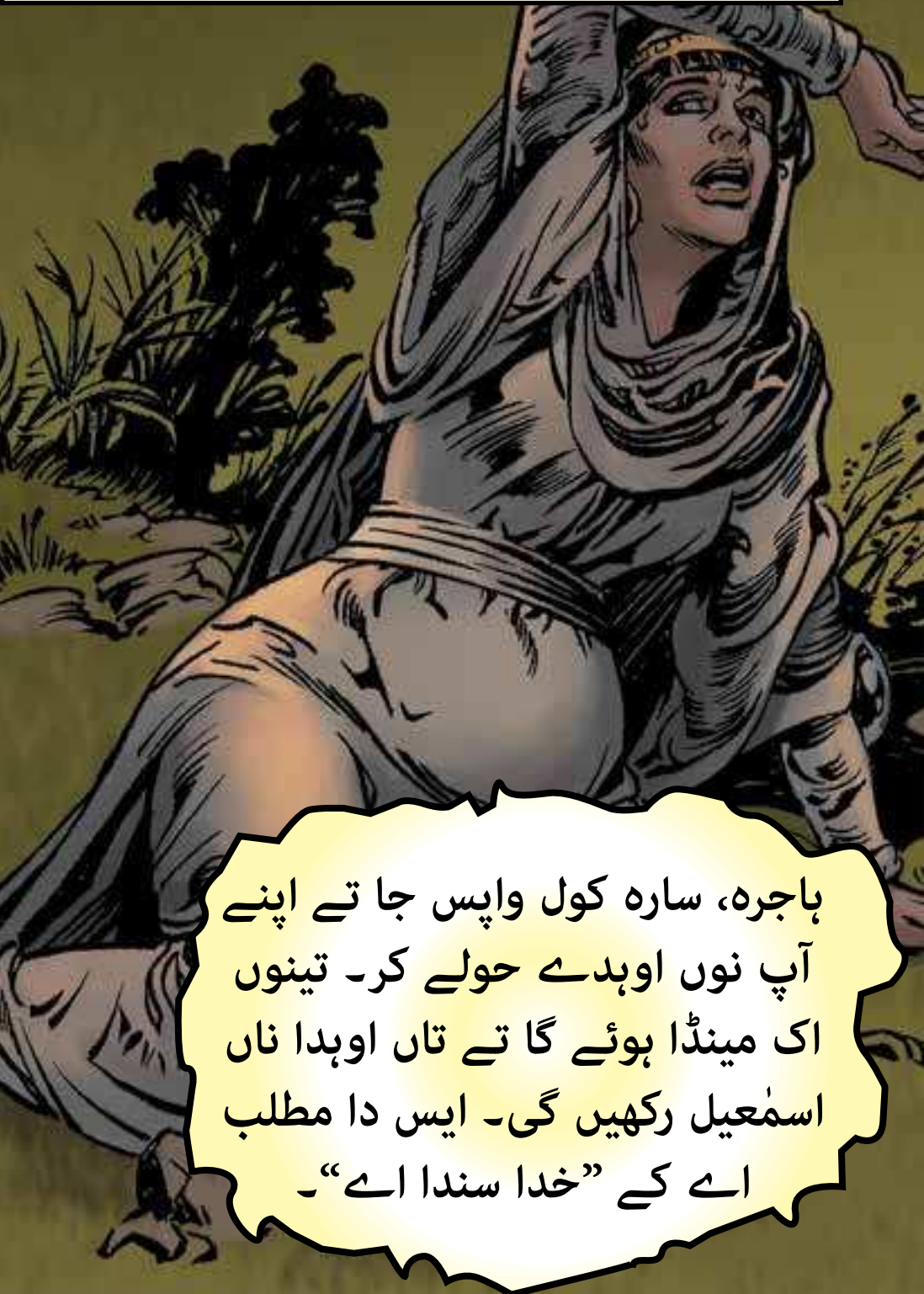
جدوں حاجرہ نوں پتہ چلیا کہ اوہدے رحم
وچ ابرہام دا منڈا اے۔ تے اومغرور ہوگئی تے
سارا نوں نیواں ویکھنا شروع کیتا۔ سارہ نا خوش
ہوئی تے اوہدے توں سڑنا شروع ہوگئی۔

سارہ نیں ہاجرہ توں اُکھے کم لینا شروع
کردیتے تے اوہدے نال بھیڑا سلوک کیتا۔
خدا نے ایہہ کدی وی نہیں چاہیا کہ
اک بندہ دو بیویاں رکھے یا اوہدے بچے
اوہدی لونڈی توں پیدا ہوون۔

جدوں
توں پانی بھر لیاوں تے
فیر توں اگ لئی لکڑیاں
کھلار دیئں۔

ہاجرہ نے نس جاون دے
منصوبے بنائے۔

ہاجرہ سارہ کولوں نس کے اُجاڑاں ول نکل
گئی۔ جدوں اوتھک گئی تے اگے نا جاسکی
تے کمزوری نال بے ہوش ہو گئی۔ خدا نے
ہاجرہ دی تکلیف نوں ویکھ کے آکھیا۔

ہاجرہ، سارہ کول واپس جا تے اپنے
آپ نوں اوہدے حولے کر۔ تینوں
اک مینڈا ہوئے گا تے تاں اوہدا ناں
اسمعیل رکھیں گی۔ ایس دا مطلب
اے کے ”خدا سندا اے“۔

اوہدے تے اتنے بچے پیدا ہوون

گے کہ توں اوہناں نوں گن وی نا سکیں

گی۔ اسمعیل اک سخت آدمی ہوئے گا۔ او ہر کسے

نال لڑے گا تے کوئی اوہدے نال۔ او ہمیشہ اپنے

بھراواں دے نیڑے دہے گا۔

ہاجرہ واپس گھر مڑائی تے
اپنے ویلے تے اوہدا بچہ
پیدا ہویا۔

خدا نے مینوں دسیا اے کے اے
ابرہام دا منڈا اے تے ایہہ کئی
قومان دا پیو بنے گا۔

اسمعیل بعد وچ کئی قومان دا پیو بنیا۔

ابرہام 86 وریاں دا سی جدوں
اسمعیل پیدا ہویا۔ اسمعیل دی
پیدائش نوں ہالے بوہتا ویلا نہیں
لنگھیا سی کہ ابرہام بچہ پیدا کرن
دی عمر پار کر گیا۔ کی اسمعیل او
بچہ سی جہدا وعدہ خدا نے ابرہام
نال کیتا سی؟ پر خدا نے آکھیا سی
کہ او بچہ ابرہام تے سارہ تو ہووئے
گا۔

خدا اپنا وعدہ کس طرح پورا کر سکدا اے جدوں ابرہام تے
سارہ بچے جمن دی عمر توں کیتے بڈھے ہوگئے نیں۔

جدوں اسمعیل 13 تے ابرہام 99 وریاں دا سی، خدا
نے اوہدے نال فیر گل کیتی۔

ابرہام میں خدا قادرِ مطلق آن۔ جھیڑا کم میں تینوں
آکھنا آن او کرتے گناہ نہ کر۔ جنج میں تینوں پہلے
وی دسیاسی کہ میں تیرے بچیاں دی تعداد دودھاواں گا
تے توں بہتیریاں قوماں دا پیو ہویں گا۔ میں اپنا وعدہ
تیرے تے تیرے بعد تیرے بچیاں نال نبھاواں گا۔

میں تیرے بچیاں نوں کعنان دی زمین
ہمیشہ دی میراث لئی بخش دیاں گا۔ میرے
وعدے دے مطابق سارہ حملہ ہووئے گی
تے بچہ جنے گی جیہڑا بڑیاں قوماں دا سردار
کہلائے گا۔

ہاہا، اے کس طرح ہو سکدا اے؟
میں ہن 99 ووریاں تے سارہ 89 ووریاں دی اے۔
میرا جسم تے مردے ہار اے۔ اسی ہن بچہ پیدا
نہیں کرسکدے، مہبانی نال اسمعیل نوں ای
وعدے دا فرزند رہن دے۔

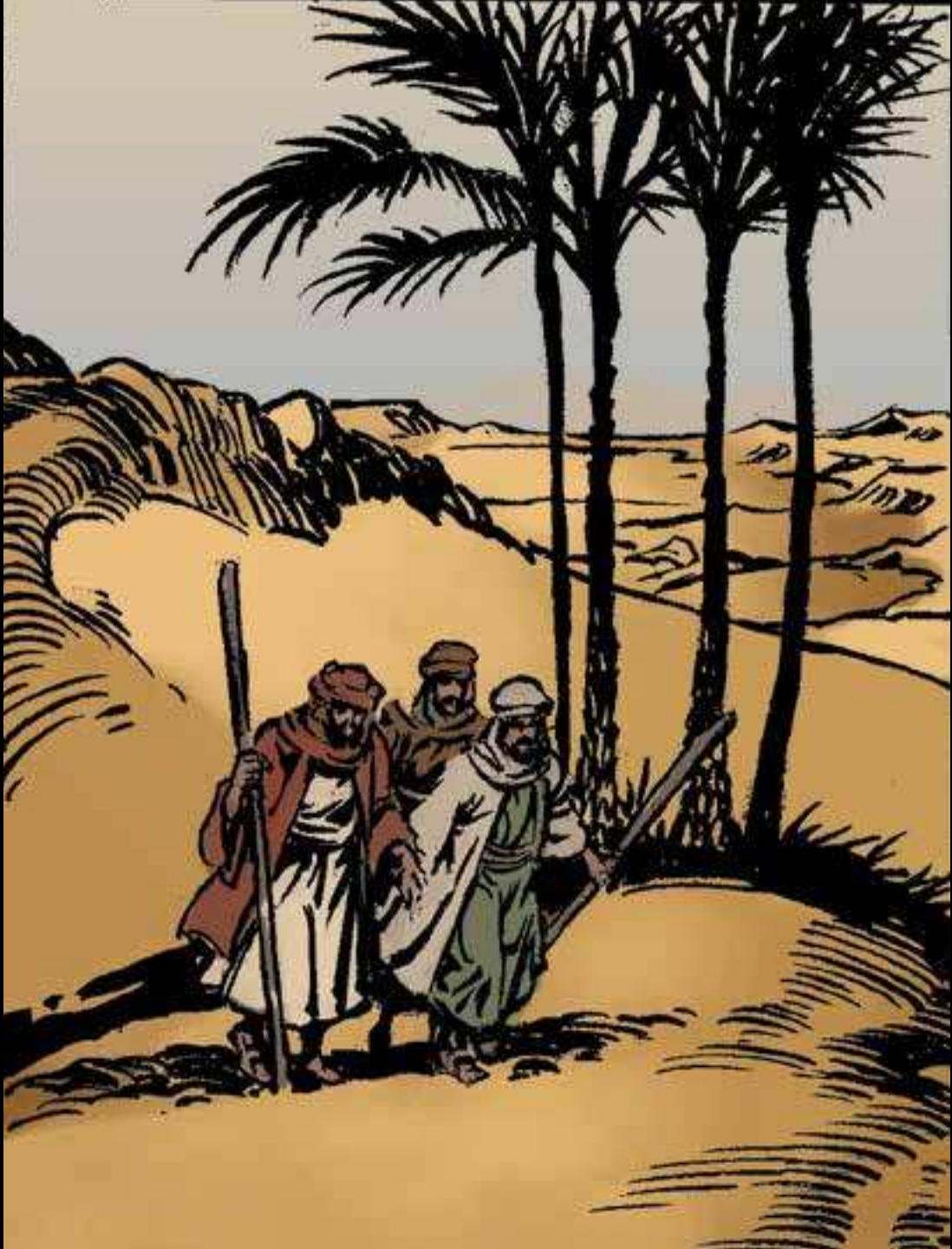

نہیں، میں شروع تو آکھیا اے کہ تیرا تے
سارہ دا اپنا بچہ ہووے گا۔ برکت دا وعدہ
اوس دے نال اگے وہے گانہ کہ اسمعیل
دے نال۔ اک سال وچ سارہ اک منڈے
نوں جنے گی۔

کی ایہہ ہوسکدا اے، آہو، خدا جس نے انسان
دا جسم بنیا اے او یقینا“ دو بڈھے مردہ جسمان
نوں فیر ہرا بھرا کرسکدا اے۔ یقینا“ خداوند
ایہہ کرسکدا اے۔

كجھ دیناں بعد تین آدمی ریگستان توں
آوندے نظر آے۔ لگدا سی اوہناں نے
چوکھا سفر نہیں کیتا تے نا ہی ایہہ لوکی
مقامی لگدے سی۔ او مضبوط، پر اعتماد
تے جوان سی۔

ابرہام نے اوہناں نوں آوندے ہوے ویکھیا
تے اوجانندا سی اے لوک کجھ فرک نیں۔
پراہنوں ایہہ گل پتہ نہیں سی کے ایہہ
لوکی ایس دنیا دے نہیں نیں۔

اوہناں وچوں دو تے پاک فرشتے سن تے تیجا بندہ
آپیں خداوند سی۔ اے سارے فرشتیاں دی شکل
وچ آئے تاکہ خدا ابرہام نال گل کر سکے۔ ابرہام
اوہناں نوں ملن لئی اگے گیا۔

ابرہام تیری بیوی
سارہ دے ہاں منڈا
ہووے گا۔

ہی۔ ہی۔ ہی

میں جنی بڈھی آن تے ابرہام
میرے توں وی کیتے بڈھا اے،
کی مینوں اے خوشی فیر مل
سکدی اے؟

سارہ کیوں ہسدی این جدوں کے
خداوند نہیں آکھیالے اوہدے ہاں
بچہ ہووے گا؟

میں نہیں ہسی۔

توں سچ مچ ہسی این۔ توں یقین نہیں کردی۔ کی
خدا لئی کوئی شے اوکھی اے؟ میں مڑ آواں گا
تیرے حملہ ہوون دا ٹھیک ویلہ آوے گا تے تیرے
ہاں بچہ پیدا ہووے گا۔

کی میں ابرہام نوں دساں
کہ میں کی کرن لگا آں۔ ایہہ
بہتیرے بچیاں دا پیو بنن والا اے تے
اپنے بچیاں تے نواسیاں نوں میری
فرماں برداری کرنا سکھاوے گا۔

آہو، اوہدا
جاننا ضروری
اے۔

سدوم تے عموره دا گناہ
وڈی حد تک ودھ چکیا
اے، میں ایہناں دواں
شہراں وچ ساریاں جاناں
یعنی مرداں، عورتاں تے
بچیاں نوں مار دیاں گا۔

پر میرا بہتیا لوط تے
اوہدا ٹبراو تھے رہندا نیں۔

ایہہ خدا دی شان دے خلاف
اے کہ راست بازاں نوں بھیڑ دے
نال تباہ کردے۔ کی ہووے اگر اوس
شہر وچ 50 راستباز بندے رہندے
ہوون؟ کی توں راستبازاں نوں بچاؤن
لئی سارے شہر نوں معاف کردیویں
گا؟ میں جانندا آں کہ تمام انساناں
دا منصف اوہو کم کرے گا جیہڑا
ٹھیک ہووے گا۔

اگر مینوں 50 راستباز لبھے
تے میں ضرور اوس شہر
نوں چھڈ دیواں گا۔

میں صرف خاک آن خدا دے نال گل کرن دے قبل
نہیں۔ لیکن کی ہووے اگر اوس شہر وچ 45 راستباز بندے
ہوون۔ کی تسی پنج بندیاں دے گھٹ ہوون دی وجہ توں
سارے شہر نوں تباہ کروگے؟

اگراوتھے 45 وی نکل آئے تے
میں اوس شہر نوں برباد نہیں
کراں گا۔

کی ہووے اگر
40 نکلن؟

اگر 40 نکلے تے وی برباد
نہیں کراں گا۔

میرے نال ناراض
نا ہونا لیکن کی
ہوے گا اگر
30 نکلن؟

میں 30 لٹی اوہناں نوں
برباد نہیں کراں گا

میں اوس بدکار شہر
نوں بلکل تباہ نہیں
کراں گا اگر 20 راستباز
وی اوتھے ہوئے۔

لیکن اگر 20 ہوئے تے؟

ناراض نا ہونا میں ہن آخری واری پچھاں گا۔ اگر اوس شہر وچ
صرف 10 بندے راسباز ہووے تے کی تسی فیر وی اوہنوں
تباہ کروگے؟

نہیں، اگر مینوں
او تھے 10 راستباز جاناں وی
لبھییاں تے میں اوس شہر
نوں تباہ نہیں کراں گا۔

اگر تہانوں 10 وی ناں لبھے تے کی
تسی مہربانی ناں میرے بہتریے لوط
نوں خبردار کر دیوگے؟

اسی اوہدے ول آج
رات جاواں گے۔

دوین فرشتے اوس شہرول گئے تے
لوط دے گھر ول ٹرے۔

ایہہ میریاں
سوچاں تو وی ودھ
کے گمراہ نیں۔

ہن میں سمجھنا کے کیوں
خدا ایتھے ہر اک بچے تے
ڈنگر نوں تباہ کرن لگا اے۔

اے اجنبیو! تسی رات
سڑک تے نہیں گزار سكدے۔
ایتھے محفوظ نہیں اے۔ آج
رات لئی میرے گھرا جاؤ۔

ایہہ تے واقعی سوہنے
نیں۔ اسی جا کے
منڈیاں نوں ایہناں دے
بارے وچ دساں گے۔

لوٹ ایہناں آدمیاں نوں بار کڈھ
تا کے اسی ایہناں نال صحبت
کریئے۔

ٹرجاؤ تسی ایہناں
دے نال ایہہ بدتمیزی
نہیں کر سکدے۔

کی ایہہ اپنے نوں
ساڈے توں بہتر
سمجھدا اے؟ کی بڑا
وڈا تے طاقتور اے،
جھوٹا دینی ریاکار۔

اوئے پردیسیا! اسی بوہا
توڑدیاں گے تے تیرے
نال ایس توں ودھ بھیڑا
کراں گے۔

ابو، سانوں تیریاں کڑیاں
نہیں چاہدیاں، سانوں اے
سونے آدمی چاہید نیں۔

خداوند تہانوں
آناں کردے۔

او کیتھے نیں؟

مینوں نظر نہیں
آرہیا! کی ہویا اے!

ایہہ کس قسم
دی طاقت اے؟

کہنیں بتیاں بجھا
دیتیاں نیں؟

تہانوں کل سویرے
اے شہر چھڈنا اے۔ جنہاں نوں
خبردار کرنا اے کرلو۔ خدا پاک اے
تے اوہوراے گناہ برداشت نہیں
کرے گا۔

خداوند کل ایس تہاں تے
آسمان توں اگ برسائے گا۔
سدوم تے عمورہ وچ ہر اک
بندہ مرجاوے گا۔

چھیتی کرو۔ اگ چھیتی
ہی برسے گی کوئی وی
نہیں نکل سکے گا۔

خدانے آکھیا اے کے تسی
مرکے بلدے ہوئے شہرنوں نہ
ویکھنا۔

پچھے مڑ کے
نہ دیکھو۔

ہائے!

اوہ، نہیں ابا، اماں نے خدا
دی نافرمانی کیتی اونمک
وچ بدل گئی اے۔

اُدھرنا دیکھو!
ٹردے رہو۔

اوس دن سدوم تے عموره وچ ہرجیوندی
 شے مرگئی۔ خداوند راستبازاے تے اوہنوں
 گناہ توں نفرت اے۔ خاص طور تے گمراہ کرن
 والی صحبت نال جیہڑی آدمی، آدمیاں نال تے
 عورتاں دوجی عورتاں نال کردیاں نیں۔ ایہناں
 ساریاں توں ودھ کے جنسی گناہ او جیہڑا
 بچیاں دے نال کردے نیں۔ خدا نیں وعدہ
 کیتاسی کے زمین نوں پانی دے نال کدی وی
 تباہ نہیں کرے گا پراوس نیں اگ دے بارے
 وچ کجھ نہیں آکھیا سی کہ اگلی واری اگ دے
 نال ہووے گی۔ کسی وی گناہ دی سزا موت
 اے۔ تے ایہہ موت اگ دی جھیل وچ جسمانی
 تے ابدی موت دی شکل وچ ہووے گی۔ خدا
 دے فصل نال لوط خدا دی عدالت توں بچ
 گیا۔ اوہدی بیوی نوں یقین نہ آیا کہ خدا نیں
 واقعی اوہناں نوں پیچھے مڑ ویکھن توں منع
 کیتا سی۔

ایس گل وچ کوئی شک نہیں
کے سارے گناہاں دے ہمیشہ
سزا موت ہندی اے۔

میں بڑا خوش واں کے خدا دا فصل
تھاڈے نال سی۔ لوط، توں اوس شہر وچ
مرسکدا سی۔ خداوند گناہ تے بریائی توں
نفرت کردا اے۔ تینوں ایس قسم دے
لوکاں کولوں دورہی رہنا چاہیدا اے۔

سانوں تیری بیوی دے بارے
وچ سن کے ڈاہڈا دکھ ہویا
اے۔ تسی ہن کی کرو گے؟

ساڈی زندگی پہلے
ورگی کدی وی
نہیں رہے گی۔

لوط اپنی دوویں کڑیاں نال
ٹر گیا تے خداوند ابرہام نوں
برکت دیندا گیا۔

پیدائش: 19: 24-26؛ احبار: 18: 22؛ رومیوں: 1: 23-

1: 32 کرتھیوں: 6: 9-11؛ مکاشفہ: 21: 8

خدا نے وعدہ کیتا سی کے سارہ دے ہاں بچہ
ہووے گا۔ ابرہام تے سارہ دیاں بھلی بسری
خواہشاں جاگنا شروع ہویاں۔

ابرہام تینوں کی ہویا بڑے وریاں
بعد توں مینوں ایس طرح ویکھیا
اے۔

اے اک معجزہ سی چھیتی ای سارہ
نون خبرہوگئی کہ سارہ ماں بنن
والی اے۔

میںوں خدا نے آکھیا سی۔ اسی
ایہنوں اضحاق آکھیا کراں گے۔ ایہہ اک
وڈی قوم دا پیو بنے گا۔

آہو، سانوں خدا نے جدوں دسیا کہ
میں حملہ ہواں گی، میںوں ہاسا آگیا۔
کہڑا یقین کردا کہ میں بڈھی عمر
وچ اپنے بچے نوں پالاں گی۔

خدا نے اپنا وعدہ پورا کیتا
او ہمیشہ کردا اے۔

ابرہام دا منڈا جیہڑا ہاجرہ توں سی، ہن
چوداں وریاں دا ہو گیا سی تے ہنوں نویں
بچے توں نفرت سی۔

ایہہ نکابے وقوف میرا مخول
اڑاندا اے۔ میں ایس مصری
نوں اضحاق دے نال اک گھر
وچ نہیں رکھاں گی۔

ایس غلام عورت تے ایس منڈے
نوں کڈ دے۔ ایہہ اضحاق دے
نال، جھیڑا وعدے دا فرزند اے،
وارث دا کوئی حصہ نہیں
پاون گے۔

خداوند نے ابرہام دے نال گل کیتی تے آکھیا، ”
سارہ ٹھیک کہندی اے حاجرہ تے اسمعیل نوں
دور گھل دے۔ اسمعیل اضحاق دے نال وارث
نہیں ہوئے گا۔ پر ایس گل توں غم نہ کھاویں میں
ایہناں دی دیکھ بہال کراں

گا تے چونکہ اسمعیل وی تیرا
ای منڈا اے، میں اہدے توں
اک وڈی قوم پیدا کراں گا۔ پر
وعدے دا نجات دہندہ، جیہڑا
شیطان نوں شکست دے گا
او صرف اضعاق توں آوے
گانہ کہ اسمعیل توں۔“

اسمعیل وڈا ہوکہ سارے عرب دے
لوکاں دا پیو بنیاجد کہ اضعاق کہ تمام
یہودیاں دا سردار بنیا۔ عربی تے یہودی
متیرے بھرا نیں۔

پیدائش 1: 21-3, 9-14
اضعاق ناں دا مطلب اے ہاسا

ابرہام اپنے بیٹے اضحاق نال بہتیرا
پیار کردا سی تے اوکدی وی اک دوجے
کولوں وکھرے نہ ہندے۔

توں اک معجزہ این کی تو ہی دنیا
نوں گناہ توں نجات دیویں گا؟

ابا جی ، تسی ایہہ سوہنیاں
نکیاں بھیڈاں نوں کیوں مادے
تے ایہناں نوں پتھراں دے ڈھیر
اُتے ساڑ دے او؟

آسمان تے زمین دا خدا پاک صاف اے۔
میرے ہار دے گنہگار انساناں توں
کیتے پاک اے۔ پہلے انسان یعنی آدم
نیں خدا دی نافرمانی کیتی تے اہدے
بعد انسانی نسل ہمیشہ لئی گنہگار ہو
گئی۔

جدوں میں اک بھیڈ مار کے خدا نوں دینا
آں تے ایس گل دی گواہی اے کہ میں
اپنے گناہاں نوں منداآں تے اپنی جگہ اک
بھیڈ نوں مار کہ ہدیہ دینداں آں۔

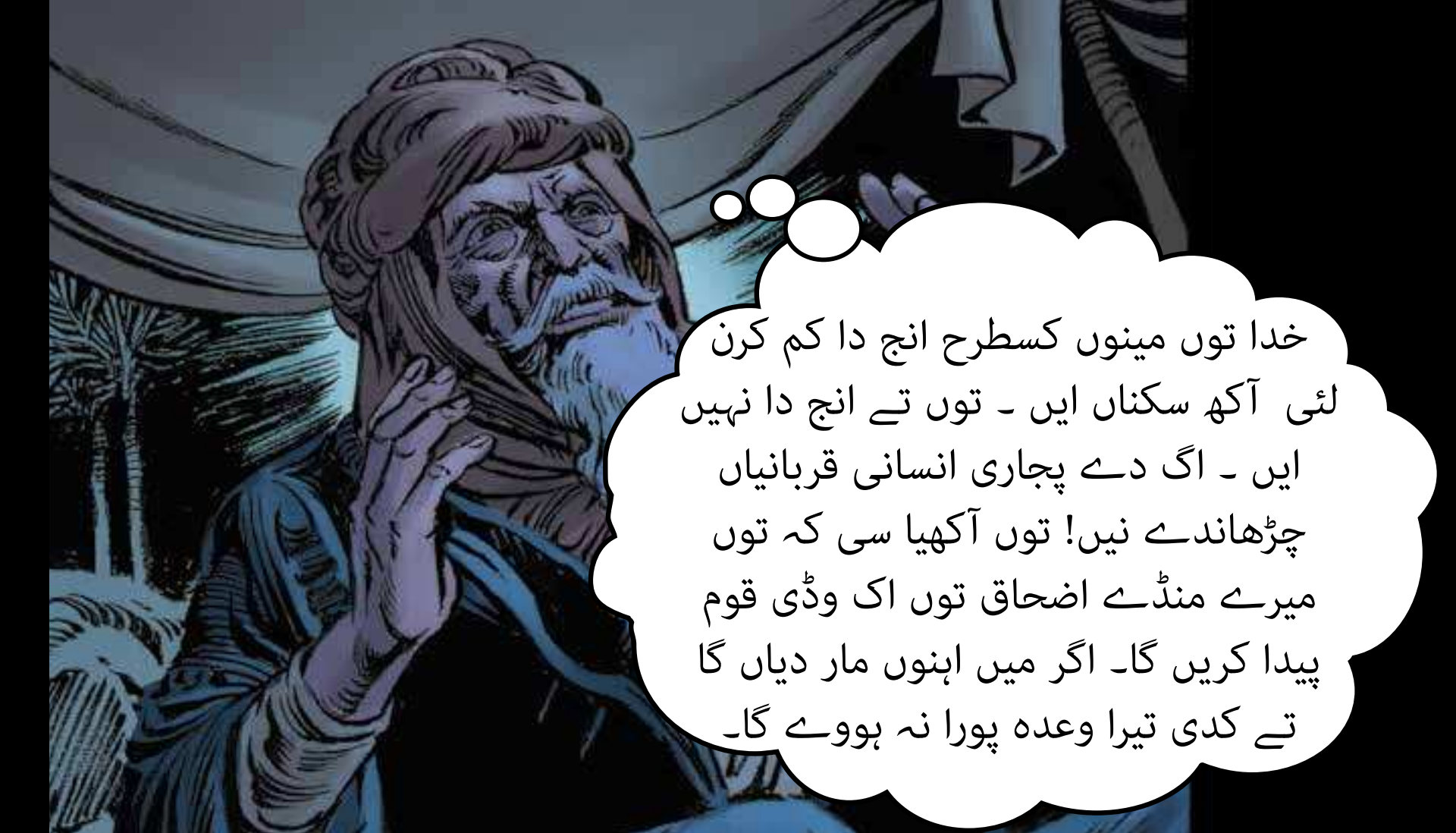
خدا نے آدم نوں دسیا سی کے
اگر او گناہ کرے گا تے مر
جاوئے گا۔ مگر آدم دے گناہ
توں بعد خدا نے ڈنگراں نوں
ماریا تے ایہناں دی کھل نال آدم
تے ہوا دی شرماں نوں ڈھکیا۔

اضحاق ایمان وچ ودهدا گیا
تے ابنیں اپنے پیو دے خدا
تے بھروسہ کرنا سکھیا۔
ابراہام اوہنوں ڈھڈا پیار
کرداسی تے او اکثر دویں
خدا دی عبادت کرن تے
قربانیاں چڑھاون جاندے
سن۔ بھیڈاں نوں مار کے
مذبح تے رکھ دتا جاندا
جیتھے او سڑ جاندا۔

ابرہام میں چاہنداں آن کے تو اپنے
اکلوتے مندے اضحاق نوں جھنوں
توں ڈاہڈا پیار کرنا این اوہنوں لے کہ
آتے میرے لئی سوختنی قربانی تے
چڑھا۔

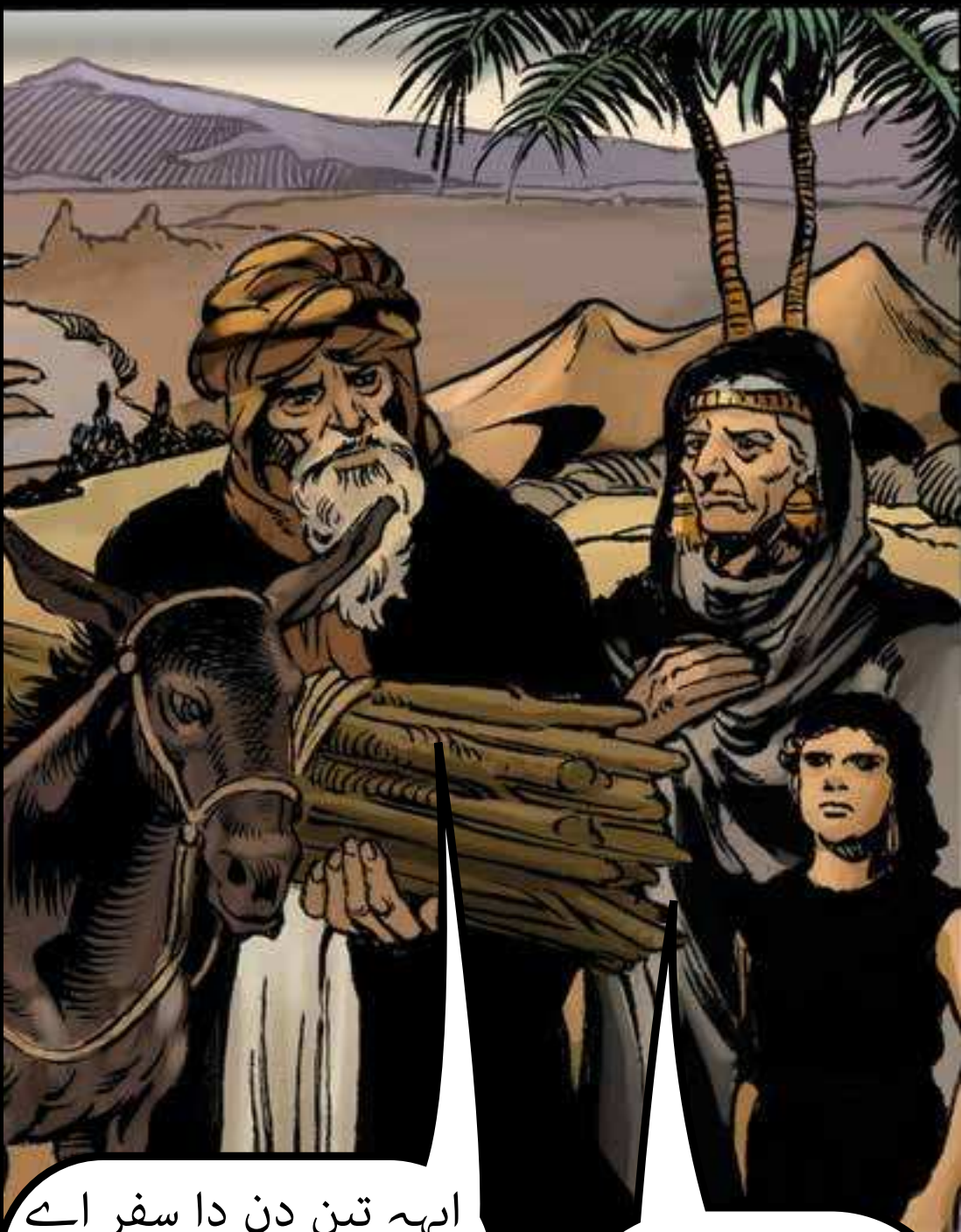

خدا تون مینوں کس طرح انج دا کم کرن
لئی آکھ سکناں ایں - تون تے انج دا نہیں
ایں - اگ دے پجاری انسانی قربانیاں
چڑھاندے نیں! تون آکھیا سی کہ تون
میرے منڈے اضحاق تون اک وڈی قوم
پیدا کریں گا۔ اگر میں اہنوں مار دیاں گا
تے کدی تیرا وعدہ پورا نہ ہووے گا۔

مگر تون خدا ایں۔
میں ایس گل نوں نہیں
سمجھ سکدا، لیکن میں
تیری فرمانبرداری ضرور
کراں گا۔

ایہہ تین دن دا سفر اے
، ایس لئی سانوں جاندے
آندے تقرنبا“ ہفتہ لگ
جاوئے گا۔

اپنا دھیان رکھیں
، مین اپنی دوویں
مرداں لئی دعا کراں
گی۔

تین دن بعد

ابا جی ایتھے پہاڑ اے -
اسی ہنیرے تون پہلاں
اتھے آپڑجاواں گے۔

آہو، اسی جا کے عبادت کراں
گے تے فیر واپس چلاں گے۔

ابا جی اسی لکڑی لے کے آئے آن
تے تسی مذبح وی بنا لیا اے، مگر
قربانی لئی جانور کیتھے اے؟

اضحاق تینوں یاد اے کہ میں تینوں خدا دی اپنے نال گلاں تے تیری
ماں تے مینوں ایس بڈھے ویلے بچہ دیوں دے بارے وچ دسیا
سی؟ اوہنے میرے نال دوبارہ گل کیتی اے۔

ايس واری اوہنے مینوں
اے آکھیا اے کہ تینوں
سوختنی قربانی لئی
چڑھاواں

میں؟ ابا جی تسی
یقین نال اے گل
کہہ رہے او؟

کی خدا نے تہانوں اے نہیں آکھیا سی کہ میں وارث
ہواں گا اک وڈی قوم دا سردار بناں گا تے میری اولاد آسمان
دے تاریاں ورگوں زیادہ ہووئے گی؟ اگر میں ہن مرگیا
تے خدا دے وعدے دا کی بنے گا؟

میں اے سکھیا اے خدا جیہڑا وی وعدہ کردا اے او
اوہنوں پورا کرن دے وی قابل اے۔ اگر اوہنیں آکھیا
اے کہ توں وڈی قوم دا پیو بنیں گا تے توں ضرور بنیں
گا، بھاویں توں مر وی جاویں۔

میں نہیں جاندا
جدوں تیکر او تینوں
مردیاں وچوں زندہ
نہ چک لے۔

اگر میں مر گیا تے
ایہہ کداں ممکن
ہوسکدا اے؟

ابا جی، کجھ وی
ہوجاوئے، سانوں خدا
دی فرمانبرداری کرنی
چاہیدی اے۔

حالانکہ ابرہام جانندا سی کے
او خداوند دا آکھیا من رہیا
اے مگر ایس گل توں اوہدا
دل ڈاھڈا دوکھی، تے اوہدے
ہتھ وی کمبھدے ہوون
گے جدوں او سوختنی قربانی
دے عمومی دستور پورے کر
رہیا ہوئے گا۔

اوہنیں اپنے منڈے دے ہتھ تے پیر بنھے تے اوہنوں مذبح
اُتے لٹا دتا۔ اگلا کم اہدی گردن اُتے چھری چلاون دا سی۔

ابرہام نیں خدا تے ایمان تے دعا
دے نال چھری چکی۔ ایس توں
پہلاں کے او چھری مارن لئی ہتھ
تھلے کردا، اچانک اوہنوں آسمان
توں آواز سنائی دتی۔

ابرہام، ابرہام! بچے
نوں نہ ماریں۔

بن مینون پتہ چل گیا
کے توں میرے تے بھروسہ رکھنا
ایں۔ توں واقعی فرمانبرداری کرنا چاہندا
سی تے اپنا اکلوتا پتر مینوں دین توں
انکار نہ کیتا۔

جدوں ابرہام نے آکھاں
چکیاں تے اوہنے اک مینڈھا
جھاڑیاں وچ پھسیا ویکھیا۔

ابا
جی، ویکھو
خدا نے میری
جگہ تے اک
مینڈھا گھلیا
اے۔

ابرہام، ایس لئی کہ تون ایہہ
کیتا کہ اپنا اکلوتا پتر وی
میرے تون باز نہ رکھیا۔ میں
تینوں برکتاں داں گا تے تیری
اولاد نوں آسمان دے تاریاں
طرح ودھاواں گا تے تیرے بچے
ایس زمین تے قبصہ کرن گے تے
تیرے دشمنان نوں مکادین
گے۔

اباجی، او رحم کرن والا خدا
اے۔ بلکل اوسی طرح جنج
تسی آکھیا سی۔

ابراہام دے دو پتر اسمعیل تے اضعاق سن۔ اضعاق او پتر سی
جھنون خدائوند نے ابراہام دے نال کیتے گئے وعدے نوں اگے
ودھاون لئی چنیا۔ اضعاق دا اک پتر سی جیہدا ناں یعقوب
سی۔ ایہدا ناں بعد وچ بدل کے اسرائیل رکھ دتا گیا یعقوب دے
باراں پتر ہوئے جیہڑے وقت گزرن دے نال اپنے ٹبراں سمیت مصر
نوں ٹر گئے جیتھے آخرکار او غلام بن گئے۔ (706 قبل از مسیح)

يعقوب دے باراں پتر اسرايئل
دے باره قبيلے بن گئے۔

اسمعیل دے باراں
شہزادے سن تے او عرب
دے لوکی کہلائے۔

اسمعیل ابرہام

پیدائش 21: 5، 13، 64: 67، 25: 12-18، 21-26،

29: 23-30 موسیٰ

يعقوب

اححاق

(1836 قبل از مسیح)

(1896 قبل از مسیح)

<https://goodandevilbook.com/>